Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Fragmente - Cod. St. Peter perg. 135

Donatus, Aelius

[S.l.], [14. Jh.]

urn:nbn:de:bsz:31-28614

Visual Library

Vtō o lecti lecte lecta Abltō ab hys lectis.

Legendus legenda legendū participia
veniencia a verbo passiuo temporis fu
turi · numeri singularis · figure simplicis · ca
sus nti quod declinabitur sic · Ntō hic legē
dus hec legenda hoc legendum Gtō huius le
gendi legende legendi Dtō huic legendo legen
de legendo Actō hunc legendū hanc legendam
hoc legendū Vtō o legende legenda legendū
Abltō ab hoc legendo ab hac legenda ab hoc le
gendo Et plr Ntō hij legendi hee legende hec
legenda Gtō horū legendorū harū legendarū
horū legendorū Dtō hys legendis Actō hos
legendos has legendas hec legenda Vtō o
legendi legende legenda Abltō ab hys legen

Coniunccio quid est pars oraci dis ·
onis annectens ordinansq; sentenciā
demonstrans Coniunccioni quot accidunt
Tria Que Potestas figura et ordo · Potes
tas coniunccionū quot species habet Quinq;
Quas Copulatiuas Disiunctiuas Ex
pletiuas Causales et Racionales · Da copu
latiuas ut et etiā · at atq; · ac ast Da disiunc
tiuas ut haut ve vel ne · nec · an · neq; Da
expletiuas ut quidem equidem saltem vide
licet · quam quamuis · quoq; autem porro
licet tamen veruntamen Da causales.

vt ſi et ſi eciā ſi ſiquidem quando quandoquidē
quinquim quatenus ſin ſeu ſiue ne ve nam nāqꝫ
ni niſi niſiſi enim etenim ne ſed interea quā
obrem preſertim Item itemque ceterū alioquin
preterea. Racionales ut ita itaqꝫ enim.
enimuero quia qua propter quoniam quoni-
amquidem quippe nempe, ergo ideo igitur ſci
licet videlicet propterea idcirco. Figure
coniunctionū quot ſūt Due. Que Simplex
ut nam. Composita ut namque. Ordo co
niunctionū in quo eſt Quia aut prepoſitiue
coniunctiones ſūt ut at ac aſt Aut ſubiūc
tiue ut qꝫ ve ne Aut communes ut ergo ideo

Prepoſicio quid eſt Pars ora igitur.
cionis. que prepoſita alijs partibus
in oracione ſignificacionem earū aut complet
aut mutat aut minuit Prepoſicioni quot
accidūt Unū. Quid. Caſus tantū Quot
caſus. Duo Qui Acc̄s et ablat̄s Da prepoſi
ciones acci caſus. Ad apud ante aduerſum
cis citra circū circa contra erga extra inter
intra infra iuxta ob pone per pe pter ſe
cundū poſt trans ultra preter ſupra circiter
uſqꝫ ſecus penes [illegible] modo dicimus enī
Ad [illegible] [illegible] ante edes aduerſū
in[illegible] cis renū citra fo[illegible] [illegible]nos
[illegible] templū contra hoſtes erga pro[illegible] [illegible]

extra terminos · inter naues · intra menia · infra ·
tectū · iuxta macellū · ob augurium · pone tribunal ·
per parietē · prope fenestrā · propter disciplinam ·
secundū fores · post tergū · trans ripā · ultra fines ·
preter officiū · supra celū · circiter annos · usqꝫ occe
anū · secus vos · penes arbitros · Da preposiciōes
ablatiui casus · A ab abs cū corā clam de e ex
pro pre palam sine absqꝫ tenus · Quomodo di
cimus enim · a domo ab homine · abs quolibet ·
cū exercitu · coram testibus · clam custodibus · de
foro · e iure · ex prefectura · pro clientibus · pre timo
re · palā omnibus · sine labore · absqꝫ iniuria ·
tenus pube · quod nos dicimus pubetenus · Da
utriusqꝫ casus ꝑposiciones ut in sub super et sub
ter · Quando accusatiuo casui seruit · Quā
do nos uel quoslibet ad locū ire esse uel ituros
esse significamus · Quando ablatiuo casui
seruit · Quando nos uel quoslibet in loco esse
fuisse uel futuros esse significamus · In accu
satiui casus · ut itur in antiquam siluam ·
In ablatiui casus ut stans celsa in puppi ·
Sub accusatiui casus ut potesqꝫ sub ipsos
nituntur gradibus · Sub ablatiui casus
ut arma sub aduersa posuit radiancia quer
cu · Super quā uim habet ubi locū magis
significat accusatiuus quam abla
tiuo · Ubi vero mencionem aliquis

rei facimus ablatiuo tantū ut multa super pria
mo rogitans super hectore multa / hoc est de pri
amo et de hectore. Inquam uim habet etiam tūc
accusatiuo casui seruit cū significat contra. ut
in adulterū et in desertorem. Super quam uim
habet. Eandem quā et superiores ad locū et in lo
co significantes. Que ꝑposiciones sūt que a
diccionibus separari non possūt. ut di dis re se
an con. Quomodo dicimus enim ut diduco distra
ho recipio secubo amplector congredior. Que sūt
que coniungi non possūt ut apud et penes Que
coniungūtur et separātur. Reliq pene omnes.

Interieccio quid est. Pars oracionis significās
mentis affectū voce in cognita. Interieccio
ni quod accidūt. Unū. Quid. Significacio tātū
Significacia interieccionū in quo est. Quia a
leticiam mentis significamus ut euax. aut do
lorem ut heu aut ammiracionē ut pape. aut
metū ut at ac ast. aut si qua sūt similia.

Amo uerbum actiuum i indicatiuo modo
dictū temporis presentis numeri singularis
figure simplicis ꝑsone prime coniugacionis pri
me quod coniugabitur sic Amo amas amat
Et plr̄ amamus amatis amant Preterito imper
fecto amabam amabas amabat Et plurali
ter amabamus amabatis amabāt. Pre
terito perfecto amaui amauisti amauit.

Et pluraliter amauimus amauistis amauerunt
uel amauere. Preterito plusquāperfecto amaue
ram amaueras amauerat Et plr amaueramus
amaueratis amauerant Futuro amabo ama
bis amabit Et plr amabimus amabitis amabūt
Imperatiuo modo tempore presenti ad secundā
et terciā personā ama amet Et plr amemus
amate ament Futuro amato tu amato ille Et
pluraliter amemus amatote amanto uel amā
tote Optatiuo modo tempore presenti et pre
terito imperfecto. utinā amarem amares ama
ret Et plr ut amaremus amaretis amarent
Preterito perfecto et plusquāpfcō. ut amauis
sem amauisses amauisset Et plr ut amauisse
mus amauissetis amauissent Futuro utinā
amem ames amet Et plr ut amem9 ametis
ament. Coniunctiuo modo tpe presenti cū
amem ames amet Et plr cū amemus ame
tis ament. Preterito īperfcō cū amarem
amares amaret Et plr cū amaremus ama
retis amarent. Preterito pfcō cū amaue
rim amaueris amauerit Et plr cū ama
uerimus amaueritis amauerint Futuro
cū amauero amaueris amauerit Et plr cū
amauerimus amaueritis amauerint
Infinitiuo modo sine numeris et psonis
tempore presenti et ptito īpfcō amare

Preterito perfecto et plusquāperfecto amauisse
Futuro amatū ire uel amaturū esse. Verbo
impersonali modo tempore presenti amatur.
Preterito īperfecto amabatur. Preterito per
fecto amatum est uel amatū fuit. Preterito
plusquāperfecto amatū erat uel amatū fue
rat. Futuro amabitur. Imperatiuo modo
tempore presenti ametur. Futuro amator.
Optatiuo modo tempore presenti et p̄terito
imperfecto ut amaretur. Preterito perfecto
et plusquāperfecto ut amatū esset uel ama
tum fuisset. Futuro ut ametur. Coniunc
tiuo modo tempore presenti cū ametur. Pre
terito imperfecto cū amaretur. Preterito per
fecto cū amatū sit uel cū amatū fuerit.
Preterito plusquāperfecto cū amatū esset ul
cū amatū fuisset. Futuro cum amatum erit
uel cū amatū fuerit. Infinitiuo modo si
ne numeris et personis tempore presenti
et preterito imperfecto amari. Preterito per
fecto et plusquamperfecto amatū esse uel
amatū fuisse. Futuro amatū iri. Gerū
dia uel participialia verba sūt hec aman
di amando amandum. Supina amatū
amatu. Quo participia trahuntur a
uerbo actiuo. Presens ut amans
Futurum ut amatu[illegible]

Amor verbum paſſivum indicativo
modo dictum temporis preſentis numeri
ſingularis · figure ſimplicis · perſone prime
coniugacionis prime quod coniugabitur ſic.
Amor amaris vel amare amatur Et plur
amamur amamini amantur · Preterito im
perfecto amabar amabaris vel amabare ama
batur · Et plur amabamur amabamini amabantur ·
Preterito perfecto amatus ſum vel fui es vel fu
iſti eſt vel fuit · Et plur amati ſumus vel fui
mus eſtis vel fuiſtis ſunt vel fuerunt fuere ·
Preterito pluſquamperfecto amatus eram vel fue
ram eras vel fueras erat vel fuerat · Et plur
amati eramus vel fueramus eratis vel fue
ratis erant vel fuerant · Futuro amabor ·
amaberis vel amabere amabitur · Et plur
amabimur amabimini amabuntur · Impa
rativo modo tempore preſenti ad ſecundam
et terciam perſonam amare ametur · Et plur
amemur amamini amentur Futuro amator
tu amator ille Et plur amemur amaminor ·
amantor Optativo modo tempore preſen
ti et preterito imperfecto ut amarer amareris
vel amarere amaretur Et plur ut amaremur
amaremini amarentur · Preterito perfecto
pluſquamperfecto ut amatus eſſem vel fuiſ
ſem eſſes vel fuiſſes eſſet vel fuiſſet · Et plur

ut amati eſſemus uel fuiſſemus eſſetis uel
fuiſſetis eſſent uel fuiſſent · Futuro utinam
amer ameris uel amere ametur · Et plr ut
amemur amemini amentur · Coniunc
tiuo modo tempore preſenti cū amer ameris
uel amere ametur · Et plr cū amemur amemi
ni amentur · Preterito imperfecto cū amarer
amareris uel amarere amaretur · Et plr cū
amaremur amaremini amarentur · Pre
terito perfecto cū amatus ſim uel fuerim
ſis uel fueris ſit uel fuerit · Et plr cū amati
ſimus uel fuerimus ſitis uel fueritis ſint
uel fuerint · Preterito pluſquāperfecto cum
amatus eſſem uel fuiſſem eſſes uel fuiſſes
eſſet uel fuiſſet · Et plr cū amati eſſemus uel
fuiſſemus eſſetis uel fuiſſetis eſſent uel fuiſ
ſent · Futuro cū amatus ero uel fuero eris uel
fueris erit uel fuerit · Et plr cū amati eri
mus uel fuerimus eritis uel fueritis erint
uel fuerint · Infinitiuo modo ſine nume
ris et perſonis tempore preſenti et preteri
to imperfecto amari · Preterito perfecto et
pluſquamperfecto amatū eſſe uel amatū
fuiſſe · Futuro amatum iri · Duo parti
cipia trahuntur a uerbo paſſiuo · preteri
tum ut amatus futurū ut amandus ·
Doceo doces docet · Et plr docemus